

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde

Strona pozwana: Freistaat Bayern

przy udziale: Stadt Nürnberg

Sentencja

- 1) Punkt 7 lit. c) załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko nie powinien być interpretowany w ten sposób, że przepis ten miałby obejmować swym zakresem przedsięwzięcie przebudowy drogi polegające na poszerzeniu lub przebudowie drogi o co najmniej czterech pasach ruchu, mimo że tak jak w postępowaniu głównym dotyczy ono odcinka o długości poniżej 10 km.
- 2) Punkt 7 lit. b) załącznika I dyrektywy 2011/92 należy interpretować w ten sposób, że „drogi szybkiego ruchu” w rozumieniu tego przepisu obejmują drogi miejskie, które odpowiadają charakterystyce technicznej określonej w definicji zawartej w pkt II. 3 załącznika II do Umowy europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego (AGR), podpisanej w Genewie w dniu 15 listopada 1975 r., również jeśli drogi te nie stanowią części sieci głównych dróg ruchu międzynarodowego, którą reguluje ta umowa, lub są położone na obszarze miejskim.
- 3) Pojęcie „budowy” w rozumieniu pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy 2011/92 należy interpretować jako obejmujące wykonywanie wcześniej nieistniejących budowli bądź to materialną zmianę już istniejących budowli. W celu przeprowadzenia oceny, czy taką zmianę można z uwagi na zakres i warunki uznać za równoważną z taką budową, sąd odsyłający musi uwzględnić ogół cech charakterystycznych danego przedsięwzięcia, a nie tylko długość przebudowywanego odcinka czy utrzymanie pierwotnej trasy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 7.3.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 24 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/BIOS Medical Services GmbH, dawniej BIOS Naturprodukte GmbH

(Sprawa C-662/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zbliżenie ustawodawstw — Dyrektywa 93/42/EWG — Wyroby medyczne — Wyrób klasy I (opatrunki chirurgiczne), który wytwórca poddał procedurze oceny zgodności — Import równoległy — Dodanie na etykiecie danych dotyczących importera — Dodatkowa procedura oceny zgodności]

(2017/C 030/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Strona pozwana: BIOS Medical Services GmbH, dawniej BIOS Naturprodukte GmbH

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 lit. f) i art. 11 dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych, zmienionej dyrektywą 2007/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązują one podmiotu dokonującego importu równoległego wyrobu medycznego, takiego jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, opatrzonego oznakowaniem CE i poddanego procedurze oceny zgodności w rozumieniu wskazanego art. 11, do przeprowadzenia ponownej oceny w celu poświadczenia zgodności informacji pozwalających na jego zidentyfikowanie, które to informacje ów podmiot dodał na etykiecie tego wyrobu, w celu wprowadzenia go do obrotu w państwie członkowskim przywozu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 4.4.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 1 grudnia 2016 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-152/16) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 1071/2009 — Wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego — Artykuł 16 ust. 1 i 5 — Krajowy rejestr elektroniczny przedsiębiorców transportu drogowego — Brak połączenia z krajowymi rejestrami elektronicznymi innych państw członkowskich]

(2017/C 030/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Hottiaux, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: D. Holderer, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Poprzez brak utworzenia krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego w pełni zgodnego i połączonego z krajowymi rejestrami elektronicznymi innych państw członkowskich Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 16 ust. 1 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 5 października 2016 r. – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel/Germanwings GmbH

(Sprawa C-520/16)

(2017/C 030/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel